Nº 26.

NOORD-BRABANDER.

Zaturdag, 30 Mei 1829.

Quid vetat? HORATIUS.

Dit blad wordt driemaal 's weeks uitgegeven op dingsdag, donderdag en zaturdag, tegen den prijs van *f* 3-00 in de drie maanden, en franko in alle plaatsen van het koningrijk *f* 3-50. De inteekening geschiedt te *'s Hertogenbosch* bij de drukkers en uitgevers, de gebroeders LAMMERHUYSEN, alsmede bij alle voorname boekhandelaren en postbesturen door het geheele koningrijk. Men kan voor niet minder dan drie maanden inteekenen, bij vooruitbetaling, hetwelk, gelijk ook alle brieven, *franko* moet geschieden.

Bekendmakingen worden tegen 15 cents den regel geplaatst.

POLEN.

WARSCHAU, 12 *mei.*

Men heeft alhier het programma der plegtigheden afgekondigd, welke bij de intrede binnen deze hoofdstad van Z. M. Keizer Nikolaas I, alsmede bij deszelfs krooning, als Koning van Polen zullen plaats hebben. Dit programma bevat vijf gedeelten: de aankomst te Fablona, de intrede binnen Warschau, de schikking der krooningszaal, de plegtigheid der krooning en de schikking van den maaltijd, welke op den dag der krooning moet plaats hebben. Bij de intrede des Keizers, zal die Koning door het gebulder van honderd een kanonschoten begroet worden. Zoodra de Keizer binnen de krooningszaal treedt, zal men een en zeventig stukken losbranden. Zijne Majesteit zal zich zelf de kroon op het hoofd zetten en de primaat den Koning de eereteekens van het ridderorde van den Witten Arend, waarmede de mantel des Konings versierd wordt, overhandigen. De primaat overhandigt vervolgens aan den Koning den rijksstaf en den wereldbal, bij het uitspreken der woorden: *In nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti,* daarna roept hij 3maal met eene luide stem: *Vivat rex in æternum!* (leve de Koning in eeuwigheid!) In datzelfde oogenblik worden alle klokken in beweging gesteld en honderd kanonschoten afgelost. Een nieuw gebulder van een en zeventig kanonschoten kondigt het vertrek des Konings uit de kroonzaal aan, om zich naar de hoofdkerk, ter bijwoning van het plegtig *Te Deum,* te begeven; het aanvangen dezer plegtigheid wordt door het afschieten van honderd een geschutstukken aangekondigd. Bij de krooningsmaaltijd worden vier toasten gebragt, te weten: aan de gezondheid des Konings, welken toast door het gebulder van een en zestig kanonschoten beantwoord wordt; aan de gezondheid der Koningin, wordende dezen toast met een en vijftig kanonschoten beantwoord; aan de gezondheid der koninklijke familie, beantwoord met een en dertig; en ter gezondheid van alle getrouwe onderdanen, beantwoord met een en twintig kanonschoten.

ITALIË.

FLORENCE, 14 *mei.*

Wij vernemen uit de *Courrier van Smirna,* dat de vijandelijkheden wederom op het eiland Kandia begonnen zijn. 1500 Turken zijn den 16 maart uit Caneë getrokken en de provincie Keramia binnengetrokken. De Grieken hebben nergens tegenstand geboden en de Turken hebben naar Caneë twee vaandels, die zij veroverd hadden, 300 slaven, vrouwen en kinderen, een' griekschen kapitein en eenige krijgsgevangenen, gezonden.

— Uit Livorno wordt den 11 dezer gemeld, dat een grieksch schip, hetwelk den 19 april Syra verlaten heeft, de tijding heeft medegebragt, dat Athene door de Grieken nauw omsingeld was, en eene grieksche kleine vloot de wacht hield, dat deze stad geene levensmiddelen over zee ontvangt.

PRUISSEN.

BERLIJN, 22 *mei.*

Den 17 dezer hebben Hunne Majesteiten de Keizer en Keizerin van Rusland hunne plegtige intrede in Warschau gedaan. Zijne Majesteit was te paard gezeten en aan zijne zijde reden de grootvorst, erfgenaam van den troon en de grootvorsten, 's Keizers broeders. Hare Majesteit de Keizerin zat in een' staatsiewagen met acht paarden bespannen; naast haar rijtuig reed aan den eenen kant de opperjagermeester, graaf *Modena,* en aan den anderen de opperstalmeester van het koninklijk poolsche hof. Hunne Majesteiten werden bij de Franciskaner-kerk door den primaat, aartsbisschop van het koningrijk Polen, en de geestelijkheid ontvangen, en op het slot door de hooge staatsbeambten verwelkomt. Het volk toonde de grootste vreugde en des avonds was de geheele stad prachtig verlicht.

Onder de aanzienlijke personen, die reeds ter bijwoning van het krooningsfeest te Warschau zijn aangekomen, bevinden zich de russische gezant bij Oostenrijk, de heer *van Taticheff,* en de russische gezant bij Pruissen, graaf *Alopeus.* Men verwacht er ook den russischen gezant van Londen, prins *Lieven.*

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 23 *mei.*

Sedert veertien dagen loopen er geruchten omtrent onderhandelingen en nu zegt men, dat de russische staatsraad *Anton van Fenton* te Chumla aangekomen is, om een gesprek met den grootvizier te hebben. Dit is zeker, dat de grootvizier depêches naar Konstantinopel heeft gezonden, ten gevolge van welke men bij den reis-effendi buitengewone drukte heeft opgemerkt. Ook zijn dezer dagen verscheiden russische officieren, die krijgsgevangen waren, in vrijheid gesteld.

Volgens brieven uit Jassy, van den 6 dezer, zou men aldaar berigt hebben, dat het den grootvizier gelukt was, zich meester te maken van het versterkte punt van Balzik, tusschen Varna en Kaverna, na het herhaalde malen bestormd te hebben. De Russen hadden zich wanhopig verdedigd, maar waren eindelijk voor de overmagt der Turken bezweken. Bij Chumla is ook dagelijks gevochten, doch zonder beslissend gevolg. In de nabijheid van Silistria is, zegt men, de pest uitgebarsten en derhalve zou het russische korps, dat tegen die vesting bestemd was, bij Kalarasch te zamen getrokken zijn. De generaal *Geismar,* wiens troepen op ongeveer twintig duizend man berekend worden, schijnt zich in Klein-Wallachije uit te rusten tot een' inval in Servië, welligt alleen om eenig teeken te geven, ten einde den pacha van Widdin in bedwang te houden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 *mei.*

Bij besluit van den Koning, gedagteekend den 24 dezer, is bepaald, dat het getal der maarschalken van Frankrijk, niet hooger dan 12 kan te hoven gaan en het leger te land zal bestaan uit 100 luitenant-generaals en 200 veldmaarschalken.

— Men verzekert, dat de maarschalk *Maison,* den 16 dezer Navarino heeft verlaten, om zich naar Toulon, alwaar hij met de heer *de Rigny* over zaken van Algiers moet raadplegen, te begeven.

Het schijnt zeker te zijn, dat Algiers nog dit jaar met een bombardement zal worden aangevallen. De heer *la Bretonnière* vermeent een punt ontdekt te hebben, van waar men deze plaats, zonder het vuur der versterkingen van den Dey, welke zich tot eenen hevigen tegenstand voorbereidt, te vreezen, zoude kunnen beschieten. Indien deze eerste werking den Dey niet overhaalt, om aan Frankrijk de voldoening te geven, welke reeds over lang gevorderd

derd is, dan is men voornemens eenen inval te doen. 30,000 man onder het bevel van den maarschalk *Maison*, zal dit krijgsleger uitmaken, hetwelk eerst tegen den aanstaanden herfst in beweging zal gebragt worden.

— De Koning van Sardinië is den 12 dezer uit Genua naar Napels vertrokken. Aan boord van zijn smaldeel, zamengesteld uit drie fregatten, was zijn gevolg met de kabinetskanselarij. Men spreekt meer dan ooit van een kongres van italiaansche vorsten, onder het opzigt van Oostenrijk met het oogmerk niet alleen, om eene linie te vormen, welke de benden en de politie der vorsten van het italiaansche schiereiland, ter beschikking der Oostenrijkers zoude stellen, maar ook om de nieuwe lotgevallen van Piemont te bepalen. Zoo men zegt zou *Karel Felix* afstand doen en in Savoye verblijven. Zijn rijksstaf zou in handen van een oostenrijksch vorst overgaan. De hertogdommen van Parma, Modena en andere wingewesten van Opper-Italie, zouden aan het nieuw koningrijk, waarvan Genua de hoofdstad zou zijn, verbonden wezen en dit alles zou onder goedkeuring van Engeland geschieden. De prins *de Carignan*, naauwelijks in Sardinië aangekomen, is onmiddellijk vertrokken; doch men weet niet waar naartoe, om zich naar het vasteland te begeven.

— De markies *de la Bourdonnaye*, veldmaarschalk, ridder des heiligen *Lodewyk*, van het legioen van eer en van St. *Jan* van Jeruzalem, is aan zijne familie en vrienden ontrukt.

— De *Gazette* van Augsburg verhaalt, dat de Russen, gelijk men zegt, voor Silistria geslagen zijn en de Turken Kovarna en Balkzik wederom hebben ingenomen.

— De markgraaf *Willem* van Bade (en niet de prins van Saksen, gelijk sommige dagbladen hebben gemeld) heeft de eer gehad den 25 met den Koning het middagmaal te nemen.

— Bij bevelschrift van den Koning gedagteekend 20 dezer, is de graaf *de Rigny*, vice-admiraal, in plaats van den vice-admiraal *Jakob*, te Toulon, uithoofde van zijnen ziekelijken staat eervol ontslagen, tot zee-prefekt van het 5de arrondissement benoemd. Vermits de diensten van den heer *de Rigny* in den Levant nog zeer noodzakelijk zijn, zullen de ambtsverrigtingen van den zeeprefekt tijdelijk door den generaal-majoor worden waargenomen.

— De benoeming van den heer *de Portalis* als eerste voorzitter van het hof van kassatie, is thans gedaan. Het koninklijk bevelschrift is reeds lager onderteekend; men weet niet wanneer hetzelve openbaar zal worden, doch de benoeming is stellig. Deze tijding is uit eene zoodanige zekere bron geput, dat dezelve zonder schroom kan worden bekend gemaakt. (*Journal du Havre*).

NEDERLANDEN.

ANTWERPEN, 27 *mei.*

Z. M. heeft dadelijk na hoogstdeszelfs aankomst een openbaar gehoor verleend, en om half zeven ure het middagmaal gehouden, waarbij tegenwoordig waren, HH. Exc. de burgerlijke en militaire gouverneur, de burgemeester, de heeren generaals, de president der civiele regtbank, de kommandant der schutterij, de kolonel der 15^{e} afdeeling en de distrikt-kommissaris. Gedurende den maaltijd en den ganschen avond tot elf ure heeft de muzijk der schutterij en der afdeeling, alsook het harmonie-genootschap van *St. Cecilia*, niet opgehouden de fraaiste toonkunststukken uit te voeren.

Z. M. heeft zich heden ochtend naar het museum begeven, alwaar hoogstdezelve het prachtig kunstwerk van den heer *van Brée*, DEN DOOD VAN RUBBENS, aan de stad geschonken heeft. Hij heeft vervolgens de nieuwe, voor de beelden bestemde, akademiezaal bezocht, en op het oogenblik, dat wij deze regels schrijven, is Z. M. bezig de dokken, de werf Kattendijk enz. te bezigtigen. Men gelooft, dat de Monarch zich om 8 uren naar de societeit *de Harmonie* zal begeven. De weg zal verlicht zijn van de poort tot aan het lokaal in de markgrave-lei, alwaar een voortreffelijk vuurwerk zal worden afgestoken.

Wij zullen onze lezers niet onderhouden over het gebulder des geschuts, het gelui der klokken, het uitsteken van vlaggen, het prachtig vuurwerk op den grooten toren, de fraaije verlichting der bijzondere en openbare gebouwen, den statigen optogt der schutterij aan het koninklijk paleis, de luisterrijke parade van het garnizoen voor Z. M. en de verdere plegtigheden; dit alles heeft aan de verwachting beantwoord. 's Konings verblijf wordt met algemeen genoegen gevierd; wij mogen zeggen, dat al onze stadgenooten tot heden toe in dit volksfeest een hartelijk deel hebben genomen. Men moet aan de onderscheidene autoriteiten het regt laten wedervaren, dat zij voor de viering dezer dagen eene prijsbare zorg dragen.

GENT, 23 *mei.*

Onze Koning zal met een prachtig versierd jagt uit Antwerpen langs de Neusche vaart, aanstaanden vrijdag des namiddags ten twee ure, alhier aankomen, en zal op zaturdag en zondag binnen deze stad verblijven, gedurende welk verblijf eene compagnie onzer nieuw zamengestelde schutterij den dienst aan Z$^{r.}$ M$^{s.}$ paleis zal verrigten. Op maandag zal Z. M. naar Brugge vertrekken, en den 4 en 5 der aanstaande maand andermaal Oost-Vlaanderen met hoogstdeszelfs tegenwoordigheid vereeren. De officieren onzer schutterij zullen bij de aankomst van Zijne Majesteit eenen prachtigen stoet maken. Een programma der regering zal de nadere schikkingen doen kennen, om het bezoek, waarmede onze Vorst deze stad wil vereeren, luisterrijk te maken.

BRUGGE, 26 *mei.*

Z. M. zal maandag den 1 junij, van Deynze, over Thielt alhier aankomen, den 2 binnen deze stad verblijven, den 3 langs den nieuwen straatweg vertrekken, om ten acht ure te Oostende aan te komen; hoogstdezelve zal denzelfden dag over Thourout en Meenen, of Rousselaere, den weg tot Yperen voortzetten, en vandaar den 4 over Kortrijk, wederom naar Oost-Vlaanderen voortreizen.

Z. M. zal in al de steden gehoor verleenen; binnen deze stad zal hetzelve onmiddellijk na hoogstdeszelfs aankomst plaats hebben; of wel op dingsdag, wanneer hoogstdezelve ook de stad en derzelver omstreken zal bezigtigen.

Van den 27.

Groote toebereidselen worden door de geheele stad gemaakt, om Z. M. de toekomende week luisterrijk te ontvangen. De adel zoo wel als de werkman wedijveren, om het hunne bij te dragen tot versiering onzer stad, welke in alles wat eerlijk, wat treffelijk is, aan geene andere steden den voorrang laat. Door den magistraat worden eerebogen opgerigt; de straten, waar Z. M. zal doortrekken, zullen op het prachtigste versierd zijn. Het concordaat gesloten, eenen bisschop aangesteld en drie nieuwe benoemd, de kluisters der drukpers verbroken, veranderingen in het onderwijzings-stelsel beloofd, dit alles zijn redenen, die ons opwekken, om de liefde tot onzen Koning te vermeerderen, en hem blijken van dezelve te geven. Één verlangen hebben de Bruggenaars en West-Vlaanders nog: namelijk eenen bisschop, hun sedert twee jaren door het concordaat verzekerd, en van welks benoeming men nog niet een enkel woord hoort; ook weet men niet waar zijn paleis of seminarie zijn zal. Wij vertrouwen, dat deze zaak, naar welke de katholieke West-Vlaanders zoo zeer verlangen, en waarop zij regt hebben, door onze geestelijke en wereldlijke overheden, in hunne onderhandelingen met Z. M., niet zal vergeten worden; ook vertrouwen wij, dat het verblijf van Z. M. binnen onze muren, ons de verzekering zal geven, dat onze bisschop eerlang zal benoemd en aangesteld worden, te meer, dat wij reeds sedert twee jaren meerdere belastingen voor den katholieken godsdienst betalen, hoewel de uitvoering van het concordaat nog niet bewerkstelligd wordt.

'S HERTOGENBOSCH, 29 *mei.*

Z. M. heeft bij besluit van den 24 dezer, het opperbevel over de schutterijen in het rijk, aan Z. K. H. den prins van Oranje, onder den titel van kolonel-generaal, opgedragen. Men herinnere zich, dat drie dagen te voren (en wel op den 21) hoogstdezelve tot voorzitter van den raad der ministers en den raad van staten benoemd is.

Volgens berigten van Brussel, had Z. K. H. de prins van *Oranje*, den 17, voor het eerst, den raad van ministers gepresideerd.

— Z. M. heeft bij besluit vergund, dat het getal der zwarte zusters te Oudenarde, van 16 tot 25 zoude vergroot worden.

— Wij vernemen, dat de Koning een besluit heeft genomen, waarbij het maken van eenen nieuwen weg van Battice naar Maastricht wordt bepaald; gevolgelijk zullen de werken binnen kort aanbesteed en dadelijk begonnen worden. Sedert lang heeft men de noodzakelijkheid van dezen weg, welke eene onmiddellijke vereeniging tusschen Maastricht, Verviers, Stavelot en Spa daarstelt, gezien. De werken zullen in den loop van 1832 voltrokken kunnen zijn.

— Bij koninklijk besluit van den 21 dezer, betrekkelijk de oprigting van het algemeen handels-entrepôt te Ant-

werpen, wordt de vergunning verleend tot het openen eener geldleening van *zeven honderd duizend gulden* (700,000), en zulks onder bepaling, dat deze geldleening zal geschieden tegen eene jaarlijksche interest van vijf ten honderd, en dat er jaarlijks, te beginnen met 1834, eene terugbetaling, bij wijze van uitloten, zal plaats hebben, ten bedrage van niet minder maar wel meer dan *een* ten honderd van het geligt kapitaal.

— Men verzekert, dat de regering, niet voornemens zijnde groote veranderingen in de begrooting te brengen, dezelve een weinig gewijzigd in de zitting van de maand october zal aanbieden, maar dat het budjet alsdan zal vergezeld gaan van vier ontwerpen van wetten, waarvan de wijziging verzocht is; dat de bezuinigingen duidelijk vermeld zullen worden en eenige sommen van de tienjarige begrooting zullen verdwijnen, om op de jaarlijksche te worden gebragt. Dit zullen, op nieuw verbeteringen zijn, maar zullen zij voldoende wezen? Zal ons stelsel van belastingen niet gewijzigd worden? Zal de koffij, thee en tabak, ten behoeve van den hoogen handel, vrij blijven? Deze vraagpunten zijn belangrijk. Dat de regering deze rijpelijk overwege en zijne tienjarige begrooting aan geene tweede verwerping blootstelle. *Jam satis atque super.*

(*Belge*).

Men zegt, dat Z. M. zeer ontevreden is over het ministerie (wij weten niet,) of de koninklijke afkeuring op een of meerder leden van dit ligchaam drukt.

(*Journal de Liége*).

— Men zegt, dat de heer *Goubau*, gewezen minister van de katholieke eeredienst, welke slechts alleen tegen de vrijheid der drukpers sprak, deze gelegenheid heeft waargenomen, om zich te onderscheiden. Men verzekert, dat zijne uitgebreide redevoering eene aaneenschakeling van plompe hekelingen tegen de leden der tweede kamer was. De graaf *van Aerschot*, heeft, zegt men, hevig tegen den gewezen minister uitgevaren, en hem bewezen, dat hij de eerste beginselen van een verbeeldend staatsbestuur niet kent.

Het *Dagblad van 's Gravenhage* vertelt ons, «dat deze redevoering even als de koninklijke aanspraak ter opening der zitting, een belangrijk stuk is en tot de geschiedenis behoort, welke daarin *woordelyk* zal worden opgenomen»!

— Bij gelegenheid van de discussien over de verzoekschriften in de eerste kamer der staten-generaal, is door den heer baron *van Brienen van den Groote Linde* eene redevoering tot verdediging van [illegible] uitgesproken, welke wij zoo dra mogelijk, geheel zullen mededeelen. — Voornoemde heer baron is de eenige uit de noordelijke provincien, die in de eerste kamer tot verdediging van het gedrag van zoo vele duizende ingezetenen heeft durven optreden; hij heeft op eene waardige wijze het bestaan der grieven, en vooral van de roomsch katholieken met betrekking tot de vrije uitoefening van hunne godsdienst en nopens het openbaar onderwijs, aangetoond. — Hij heeft het gedrag van deze jegens hunne protestantsche mede-ingezetenen durven inroepen, in tegenoverstelling van de miskenning, welke zij in hunne regten moeten verduren. — Hij heeft, en zoo wij vermeenen, zich te regt beklaagd, dat uit de acht noordelijke provincien geen één lid in de tweede kamer zitting heeft, die tot het roomsch-katholiek kerkgenootschap behoort, en vooral ook, over hetgeen in de dagbladen nog niet was opgemerkt, dat in de kommissie, die onlangs voor het middelbaar onderwijs is daargesteld, geen roomsch katholieke uit de noordelijke provincien is benoemd, ofschoon de leden van dat kerkgenootschap in die provincien één derde van de bevolking uitmaken, en de bestaande verordeningen nopens het onderwijs, vooral van dat kerkgenootschap, zijn drukkend. — De heer baron *van Brienen* heeft zich bij deze gelegenheid getoond een waardig lid te zijn van dat kollegie, waarin hij zitting heeft, en die achting te verdienen, waarmede hij ook steeds in zijne vorige betrekkingen is vereerd geworden.

— Men wil, dat de heer *Molitor* eene belooning aan de regering gevraagd en bekomen heeft, om eene wetenschappelijke reis in Duitschland te doen. De heer *Molitor*, die geene leerlingen had, gaat zich dan weder op de banken begeven. Men verzekert, dat hij heden (26) naar het zwarte woud in Zwaben vertrokken is; daar zal hij, zoo hij verkiest, zijn ministerialismus nog kunnen overbruineren. Goede reis, mijnheer *Molitor*!

— Men weet, dat de heer *Goubau*, minister der R. K. eeredienst geweest is, en in geloofsregtzinnigheid boven den aartsbisschop van Mechelen, aan wien hij de beruchte berisping van den 9 februarij 1826 toezondt, wilde uitmunten. De heer *Goubau* heeft thans getoond, welk zijne regtzinnigheid in grondwettige staatkunde is, en ten aanzien van zijne apostolische en roomsche zuiverheid werd op den 30 mei 1828 en dit is alles, wat ik er van zeggen kan, de vijftigjarige verjaardag van den dood van *Voltaire* gevierd. Zijne Exc. de katholieke exminister, betuigde met nadruk aan kommissarissen van het feest, het leedwezen, dat hij bij deze wijsgeerige vergoding, ter eere van dien grooten man, niet kon tegenwoordig zijn.

— Het ministerie pruilt en even als een slecht onderwezen kind, weet het zijnen kwaden inborst niet te verbergen. Ook heeft het de zitting door de enkele voorlezing van het besluit der sluiting, zonder redevoering noch eenige uitlegging gesloten. De heer *van Gobbelschroy* noemt dit karakter, het publiek kleinhartigheid aan den dag leggen, en de kamer trok hierover hare schouders op.

Na deze een weinig ligte pligtpleging, hebben de meeste afgevaardigden zich naar het paleis begeven, om afscheid bij den Koning te nemen; het schijnt, dat de Koning er verre van af geweest is, hen met zijne gewone goedheid te ontvangen. Men haalt zelfs vele niet zeer bescheiden antwoorden aan, die ik zou voorbrengen, indien zij niet waren, hetgeen men gewoon is te noemen, den eigendom van het afgezonderd leven. Al hetgeen ik u zeggen kan, is, dat de heer baron *van Sassen van IJsselt*, gelijk men verzekert, niet naar de gehoorzaal gegaan is, voorwendende, dat hij nergens naar toe ging dan daar, waar hij verlangt en ontvangen werd en dat bij het uitgaan der gehoorzaal vele achtbare leden, hoezeer een weinig te laat, zich beloofd hebben, om voortaan met meer zorg het hof, zijne pracht en klippen te vermijden. (*Journal de Louv.*)

— Men verneemt, dat bij de volgende koninklijke nederlandsche loterij de tegenwoordige wijs van trekking met serien en finalen zal worden buiten werking gesteld, en dezelve wederom op den voormaligen voet zal worden ingerigt. Het getal der loten zal 20,000 beloopen.

— Uit Rome wordt van den 4 dezer gemeld, dat de Paus een besluit heeft genomen, volgens hetwelk geen vreemdeling aldaar tot de heilige orden zal worden toegelaten, al ware hij van een *exeat* voorzien, dan op behoorlijke *demissoriales* van zijnen bisschop of van den vikaris-generaal, indien het bisdom open staat.

Zoude dit besluit niet genomen zijn, ter gelegenheid, dat zich vier jongelingen uit Nederland te Rome bevinden, die in het *collegium philosophicum* eenige studien gedaan hebben en tot den geestelijken staat verlangen te worden toegelaten? Indien dit het geval is, zoude het een blijk van voorzigtigheid wezen van den onlangs benoemden *Pius VIII*, welke men mogelijk op de eene of andere wijze heeft trachten te verschalken.

— Uit Stockholm wordt van den 8 dezer gemeld: «wij ontvangen de treurige tijdingen over de verwoestingen, welke de overstroomingen in het zuiden van Zweden veroorzaakt hebben. Calmar en Carlscrone, alsmede de omliggende plaatsen, hebben hoofdzakelijk geleden. De eerste dezer steden is, om zoo te zeggen, ingesloten, als zijnde de 7 bruggen door de golven weggedragen. De oorzaak van dit verschijnsel is de spoedige smelting van den sneeuw, welke dezen winter boven mate veel gevallen is.»

Raalte (prov. Overijssel), 12 mei 1829.

Aan de redaktie van den Noord-Brabander.

Roerend en tevens stichtend was voor mij en voor iederen aanwezigen, hetgeen hier den 27 april jongstleden in ons kerkje plaats had.

Twee broeders met hunne zes zusters, alle kinderen van zaliger *Henricus Jorink* en *Theodora Immink* (welke geene meerdere kinderen verwekt hebben), vervoegden zich den 27 april met hunne tien zusters en broeders kinderen, zusters zoons zoontje, drie behuwd broeders en zusters, ten getalle van vijftien in de kerk, om den Almagtigen de verschuldigde hulde te bewijzen voor dien bijzonderen zegen, doordien de jongste zuster van deze acht kinderen den ouderdom van een en vijftig jaren had bereikt.

Alle acht genieten nog eene gewenschte gezondheid en sterkte — alle zijn aangaande het tijdelijke bijzonder gelukkig en van een voorbeeldig leven.

Geen wonder, dat deze goede christenen tot warm gevoel ontstoken wierden, toen zij door eene korte, tevens

vermanende redevoering hieraan werden herinnerd! Geen wonder, dat hij eene korte schets over de waarde van den levenstijd, tranen van dankgevoel hunne oogen ontrolden! Geen wonder, dat zij met de vurigste beden tot de tafel des Heeren naderden, om aan het verbond met den Heere bij den heiligen Doop aangegaan, tot aan het einde van hunne nu nog overige levensdagen getrouw te blijven; om welke genade te verkrijgen, dan ook eene plegtige mis, als een dank- en smeek-offer, aan den Allerhoogsten werd opgedragen.

Waarlijk, eene feestviering, welke, wegens hare beweegredenen en vergezeld gaande omstandigheden, zoo zeldzaam is, dat misschien niet ééne van de honderd duizend familiën onzes koningrijks heeft mogen te beurt vallen.

Gelieft dit bovenstaande in uw geacht dagblad te plaatsen, waarmede gij zeer zoudt verpligten

Den pastoor der R. K. gemeente aldaar.

VERWERPING VAN HET ADRES AAN DEN KONING DOOR DE EERSTE KAMER.

Was de tweede kamer verpligt het adres aan de eerste kamer toe te zenden, om tot den voet des troons te geraken? Wij hebben het nooit geloofd; — vermits het geene wetgevende bepalingen, maar slechts enkele wenschen waren, komt het ons blijkbaar voor, dat onze afgevaardigden zonder tusschenkomst, onze beden den Koning konden aanbieden. Wij hebben echter niet vermeend het besluit door de tweede kamer ten dien aanzien genomen, te moeten bestrijden, uit hoofde wij van goeder hand onderrigt waren, dat het adres door de eerste kamer zonder huivering zoude zijn aangenomen. Wij zien thans, dat wij bedrogen zijn. De heeren *Fontein-Verschuuren, van de Kasteelen* en hunne konsorten hebben de overwinning behaald!

De heer *Goubau* heeft bij deze gelegenheid, zegt men, ook gesproken. De heeren *Roëll* en *Membrede* hebben insgelijks in denzelfden zin het woord gevoerd; maar zullen die heeren hun gevoelen bekend maken? Zullen wij weten, waarom vier en dertig onzer achtbare pairs geweigerd hebben, de nederige smeekingen van zeventig duizend Nederlanders, eenvoudig aan de aandacht van Z. M. aan te bevelen? Hebben zij onze verzoeken nutteloos, ongepast of ontijdig bevonden? Hebben zij eene les aan onze afgevaardigden willen geven?

Ja! de tweede kamer zal het ongetwijfeld niet vergeten. Zij zal in het gehengen houden, dat de inschikkelijkheden en gedienstigheden, welke de grondwet niet voorschrijft, ten minste nutteloos zijn. Zij zal weten, dat de beden des volks, door hare vertegenwoordigers ondersteund, de aanbeveling van de *Goubau*'s enz. moeten en kunnen missen.

Wij achten ons verpligt hier aan de pogingen te herinneren, welke men dadelijk aanwendde, om de natie te beletten, aan de tweede kamer verzoekschriften in te dienen en de aandoening, waarmede men destijds het antwoord op het verzoekschrift der ingezetenen van Soignies heeft bekend gemaakt; even alsof een groot getal andere daadzaken, ons niet genoodzaakt hadden, den weg, die algemeen gevolgd is, in te slaan; even alsof eene lange ondervinding ons niet overtuigd had, dat het tijd was de steun onzer natuurlijke verdedigers in te roepen. Het treffendste onder deze daadzaken was ongetwijfeld het adres aan den Koning, waarvoor sedert drie jaren door de provinciale staten van Noord-Braband gestemd was. Wat bragt deze bedaarde, nederige, wijze, voorzigtige en grondwettige bede voort? Welk waren de gevolgen eener zoo natuurlijke, regtvaardige en wettige poging?

De ambtenaar, wien het niet gelukt was dit te voorkomen, werd naar Zeeland verbannen en het lid der provinciale staten, hetwelk men verdacht hield de oorzaak van het adres te zijn, verpligt, om, wilde hij zijne geboortestad en bloedverwanten niet verlaten, afstand van een jaarlijksch traktement van *f* 3000 te doen.

Ongetwijfeld, de regering is niet gehouden om een iegelijk, die verzoekschriften inzendt, tevreden te stellen, dan wanneer het regt van verzoeken stellig erkend is, wanneer de grondwet ons uitnoodigt, om zonder vrees, zijn hart in den boezem van Zijne Majesteit uit te storten, behoort het dan, niet alleen dat men ons onmededoogend afweert, maar daarenboven straft en zich over ons wreekt? Wat? gestrafte burgers onder eene grondwettige regering, die de geregtigheid des Konings hebben ingeroepen!...

Het vraagpunt is thans, te weten, of onze verzoekschriften bepaaldelijk, al of niet, in de vergetenheid zullen gedompeld zijn? Zal de tweede kamer dezelve op de griffie laten beschimmelen of zal zij deze zelf, en zij alleen, aan de voeten van Z. M. neder te leggen.

(*Courrier de la Meuse*).

De prijzen der granen alhier, van woensdag den 27 mei, zijn geweest:

Rogge,	het nederlandsch mud,	*f* 6-16 à 5-33.
Boekweit,		« 4-25 à 0-00.
Haver,		« 0-00 à 0-00.
Garst,		« 0-00 à 0-00.
Het nederlandsch pond boter.		« 0-45 à 0-40.

De drie nederlandsche ponden roggebrood 30 cents.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, den 25 mei, 1829.

Werk. sch.	57½ à 58	Spaansche	32½ à 33¼
Rest. Uitges.	⅞ à 15/16	——— Parijs	8½ à 9
Kans-Biljett.	20 à ½	——— Koup.	8½ à 10½
Stellen.	à	Weenerbank	89 à ½
Am. Synd.	100¼ à ¾	———	74 à ½
Losrenten	97½ à 98	——— Certif.	50½ à ¾
Handelmaats.	86¾ à 87¼	Metalique	94¾ à 95¼
Fr. Renten	à	——— L.	94½ à ¾
———	79 à ¼	Bank-aktien	1330 à 1335
Cert. te Parijs	73 à ½	Aand. *R. f* 100	194 à 196
Rusl. *Hope*	100 à ½	Dito *f* 250	376 à 378
—— Insch.	56¾ à 57	Ital. Mont.	à
—— Certif.	57 à ½	Napels Cert.	à
—— Hamb.	87¼ à ¾	Dito in Napels	[illegible] à ¾
—— Londen	89 à ½	Dito in Lond.	83 à ½
Pr. Lond. 1.	111 à ½	Eng. Gekons.	88 à ½
—— 2.	111 à ½	N. Rus. L. A.	99 à ¼
Den. Lon. 3.	65¼ à ½	——— B.	à

BEKENDMAKINGEN.

Te 's Bosch, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, *Apostelstraat, H.* no 20.